

У НОВОМЕ САДУ У НЕДЕЉУ 11. АПРИЛА 1876.

ПОЗОРИШТЕ

УРЕЂУЈЕ А. ХАЦИЋ.

Излази сварда о дану сваке представе на по тавац. — Стои за Нови Сад 40, а на страну 60 ј. месечно. — Претплатата се шаље Корнелу Јовановићу, који се из љувави према позоришту примио да разашиље овај лист.

РОМЕО И ЈУЛИЈА.

Трагедија у 5 чинова, написао Виљем Шекспир, с енглеског превео др. Лаза Костић, за српску позорницу уредио А. Хацић.

(Наставак.)

Лаврентије.

Па чуј: сад иди, волјна пристани
На прошињу ту, а сутра, у среду,
Гледај да сама легнеш спавати,
Не пуштај доје у спавању клет.
Стаконе ово узми са собом,
Кад станеш легат' попиј овај сок,
И махом ћеши проћи кроз жиле
Успављив гроз, обустав'ће се крв,
С топлотом јој и сваки куцањ, дах,
Усахнуће живота сваки знак.
Румен усана, обращића, ће
Потамнити к'о непо, очима
Заклопит' капке, мислић сама смрт;
Ни један уд се не мож' макнути,
Укочен, крут и хладан самртник;
Па у том виду смрти збегнуте
Четрдест и два часа боравив
Пробудићеш се к'о из слатког сна.

Па сад, кад дође женiku ујутру **И јоуј**
Да води младу, млада умрла;
Те као што је већ у нас обичај
Без покрова, у руву стајаћем,
Однеће те у древну костурну;
Где леже мртви Капулети сви,
А ја ћу све то писат' Ромеу,
Па чим се ти пробудиш, онај час
Да буде ту, па исте ноћи те
У Мантову однеће ти Ромео,
И то ће ти уклонити садај срам, чујују чуји
Већ ако каква ћуд, им' женски страх
Врлину ти не смёте уделу.

Јулија.
Онај савинција! јаснији јаснији јаснији јаснији
(Ох, дај, та дај!) Не спомињи ми страх!!

Лаврентије.

Сад на; па прогни, бићеш успешина,
А ја ћу послат' једног брата сад,
Да носи књигу господару твом!
Јулија.
Оснаж' ме, љубави, а снага ће
Помоћи. Збогом, оче мој!

СЕДМА ПОЈАВА.

(Јулијина ложница.)

Јулија и дојкиња.

Јулија.

Па то ћу руво, да; — ал' сад ме остави,
Да будем сама, нано, целу ноћи
Јер морам ти се Богу молити,
Да милостиво гледа моје зло,
Та знаш каква сам грдна грешница!

ЧЕТИРНАДСЕСТА ПОЈАВА.

Капулетовица и прећање.

Капулетовица.

Имате ли посла? Да вам помојнем! —
Јулија. — Да, сада је већ
Захваљујемо; све смо нашле већ, и то
Што треба за мој пакит сутрашњи!

Молим ти, остав мене саму сад, —
А напа нека с тобом ноћас бди,

Јер знам, да не знаш шта да чиниш пре сада!
Од тако силног посла!

Капулетовица.

Шаку ноћ!

Ти лези, па се добро испавај!

(Капулетовица и дојкиња ујду.)

ДЕВЕТА ПОЈАВА.

Јулија сама.

Јулија.

Остајте збогом! Бог то знаде сам,
Кад мисли, да нас опет састави.
Ух, пробија ме језа ледена,
Промрзава ми врелу, живу крв!
Ју, страх ми је! — Да зовем дојкињу,
Ој, нано! — Али шта ће она ту?
То страшно коло сама одиграј! —
Стакленце, ходи! — Ал' шта бих јадна ја,
Да овај отров пишиш' не учини.
Хоће л' ме силом онда венчати? —
Ал' не ће, не, — нек овај помогне!

(Метне вож изреде себе.)

Ал' можда хоће да ме отрује
Тај калуђер из овог стаклета,
Да скине с душе један тежак грех,
Јер он је мене венч'о с Ромејом пре,
Па да се сад не венчам други пут?
И хоће, бојим се; ал' опет: не ће, не,
Јер свет га каже, да је човек свет!
Ал' како, кај ме у гроб саране,
А ја се пробудим, а Ромеа нема још?
Страхота!
Угушиће ме задах трулежи,
Што никад чистим зраком не дане,
Па Ромео да ме нађе мртву ту?
Ил' баш да останем, зар не ћу зар —
Тај страшни страх, у мраку прина смрт,
У костурници старој иструлој,

Где вековима наслагана тр'у
Телеса, кости мојих дедова,
Па кад у поноћ дуси устану,
Вампир — ју! Зар не ћу, зар —
Још буновна, па тај загушљив смрад,
Нечастив' вампир цикне пода мном
Да кад га чује душа животна
Побесни од стра; — хју, зар не ћу, зар —
У тој страхоти гнусној, гадљивој,
Забезекнута у мом беснилу,
Разиграти се трулим костима
Па истргнути трулог Тибалта,
Па 'нако бесна пченам коју кост,
Цеваницу од једног прадеда,
Па трес о главу, прсне мозак жив!
Ха, гле! К'о да видим ујков дух,
За Ромеом што носи његов леш
Набоден на мач. — Стани, ујо, стой!
Ромео, Ромео! Спаси Бог! (Баци се на постелју.)

(Застор пада.)

ЧИН ПЕТИ.

ПОЈАВА ПРВА.

(Мантова. Улица).

Улази Ромео.

Ромео.

Ако је збиља, што ми ласка сан,
Новине ма се слуте радосне,
У груд'ма ми је вољна царица
На престолу; необичан ме дух
Милином у вис диже цео дан. (Наставиће се.)

ЛАЖНИ ЦАР ДИМИТРИЈЕ У РУСА И МАРИНА ЦАРИЦА.

(Свршетак).

Лажни Димитрије свечано уђе у Москву. Матер правог Димитрија, којега уби Борис Годунов, натера претњом, те га јавно призна за свог рођенога сина Димитрија, и он буде по том крунисан за цара руског.

Тако Ђорђе Отрепјев постигне, за чим је одавна грамзио — постане царем руским. Али, са свог големог макоумља, стане газити руске обичаје и живот народни, и то му убрза ироаст. Он се иоузда у својих три стотине перјаника-сикираша и у своје Пољаке, које стане све више и више до-влачити у Москву. Пркосећи сваком царском реду и начину, узјахао би он на конја као какав обе-

сан козак, и ишао би у лов на медведе. Пре обеда никад се не хтеде пред иконом прекрстити, нити после јела руке опрати; никад о ручку не сазва великаше на поседак по руском обичају, а за ручком свакда свираху му пољски музикаши; јеђаше јела, која Руси држе за нечиста, даде крај налате царске Језуитама двор, у Кремљу, да у њему службу служе по свом римокатоличком обреду.

На послетку у великому, сјајном тријумфу буде дочекана и уђе у Москву невеста му Марина, коју допрате две хиљаде Пољака. Понашање њено и тих Пољака у Москви, и кад се прочује, како

и по коју цену се он с Марином верио је до те пољске помоћи дошао — све то озлоједи Русе до зла бога: сложе се и завере, по што по то да збаде с престола и из Москве протерају тога, као што зваху „пољског цикала“.

Дне 17. маја, зором у 4 са хата, о сјајној свадби, после венчања с Марином, сиђе лажни цар Димитрије доле у двориште ради свежа ваздуха — кад на једаред удара звона на опако на њим силним кулама са цркава у Москви. Оружан свет са свих страна појури у палату царску у Кремљу. Лажнога цара Димитрија потоне по палати. Он скочи кроз прозор на грађу и справе, удешене за сјајно осветљење те ноћи; с балвана на балвани скочући, стропоншта се па послетку са сто стопа висине доле у двориште и обнезнани се. Стрелци га ту дочекају, пошкропе водом, те дође к себи, и стану га исирва бранити од наоружане светине. У то стигну и великаши царства и с претњом заштиту у стрелаца да им издаду лажнога цара. Он и сад остане при своме: да је он

доиста син цар-Ивана Грозног, и позиваше се на сведочанство своје назови-мајке, царице Марте. Она иак поручи, да је силом и претњом натерана била, те је морала пред светом да слаže и за сина да га припозна; али, рече, син њен, први царевић Димитрије, одавна већ лежи у Угљи-чу, у гробу сахрањен.

Лажни цар хтеде на то пред свима на тргу да открије све и сва и да призна, шта је и како је. Али разјарен народ с поља у глас повиче: убијте, убијте га! Некакав Валујев истричи из гомиле и убије га из пушке, рекав: „То нек ти је благослов венчани, пољски цикало!“

Тело лажнога цара Димитрија закопају прво иза капија градских; после га ископају и спаље, пепео му с барутом у тој сасну и опале пут Пољске.

Тако сврши лажни цар Димитрије. До две хиљаде Пољака побију тај дан Руси у Москви.

Ето тако се казује у повесници руској о том чудном човеку и о „Марини царици!“

САМОДУШНОСТ ЈАХОВИЋА.

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ.

(„Седи с миром“ „Партија пикета.“) Ове две шаљиве игре приказане су на нашој позорици 8. априла о. г. „Седи с миром“ је лака шала. Професор Штрајт (Добриновић) човек је благе приређе, живи за науку, и био би срећан, да га не мучи жена његова Вилхелмина (Љ. Зорићева), која хоће пред светом да покаже, да она није зла и да јој муж не стење под наручом. Да то постигне учин, свога мужа, да не допусти, да му сестра Анђелија (Л. Хаџићева) пође за приседника Хауфа (Јуришић). Сиромах професор и ако му је жива жеља, да то двоје буду пар људи, по наговору и присиљавању своје жене не пристаје на ту женидбу. Срећом, што Хауф и Анђелија примете, да Штрајт све онако ради као што га је жена научила и да он ништа друго није, него лутка на конопцу која тако игра као што то хоће господина професорка. Окome дакле које против њене и наговоре јаднога професора, да се покаже да је он, господар у кући. После неколико врло драстичних призора, у којима се професор показивао као какав јунак, а овамо је сав стрењио од страха, професорка се сама ухвати у мрежу, коју је другоме плела, па му на послетку нали илулу и пристаје да Анђелија пође за Хауфа.

Представа је ишла врло живо, као што то и захтевају шаљиве игре те врсте. Добриновић је снажним потезима обележио човека блага, који по неволи постаје „лав“, па му се на послетку то лавовање и самоме допадне. Љ. Зорићева била је права оштроокића, читава мала горопад. И пренема-гање њезино, да се само она врши, што јој муж хоће, па и

попуштање па послетку, добро је извела. И Љ. Хаџићева и Јуришић у мањим својим улогама добро су одговорили заједничима, које им је требало вршити. У општеје цела представа служи на дику и част нашем позоришном потплатку, који је у том комаду посла имао.

У „Партији пикета“ приказао је Ружић с особитом вођом и уметношћу осиромашеног, али охолог и преко сваке мере осетљивог аристократу, све до најситнијих појединости у говору, кретању и навикама, тако, да му игри није могло бити замерке. Ружић је као Рошфорије показао, да је глумац који непрестано мисли, на који ће му начин слика, коју на позорницу износи, постати што вернија, што истинитија, што потпунија. Нека прими за то наше признање и хвалу на пријеном нам уживљању. С.

* (Ред позоришних представа.) У уторак 13. априла први пут: „Лекар.“ Шаљива игра у 1. радњи, по француском написао Хесе. С немачког. — За тим: „Без женидбе.“ Шаљива игра у 1. чину, написао Ј. Х. Мирани. С немачког. — У четвртак 15. априла први пут: „Пружај се према губеру.“ Шаљива игра у 3. чину, од М. Богуславскога. С пољскога. — У суботу 17. априла први пут: „Пола вина пола воде.“ Шаљива игра у 1. чину, од К. Трифковића. — За тим: „Гренгоар.“ Позоришна игра у 1. чину, од Банвиља, превео Ј. Ђорђевић. — У недељу 18. априла: „Жене у уставном животу.“ Шаљива игра у 3. чину, од Коломана Тота, превео М. Ј. Шимић.

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ.

II. ПРЕДСТАВА.

У ПРЕТПЛАТИ 9.

У НОВОМЕ САДУ У НЕДЕЉУ 11. АПРИЛА 1876.

ПО ДРУГИ ПУТ:

МАРИИА МАРИИА.

Историјска драма у 5 чинова, написао С. Х. Мозентал, превео Александар Сандић.

Марина, жена убијеног цара Димитрија
Мнишек, војвода сандомирски, отац јој
Шаховски { Татичев руски великаши

Михаило Романов
Рожински, пољски ћенерао
Владислав Заруцки, атаман запорошки
Кошељев, циганин
Гаљина, сестра му
Иван (лажни Димитрије)
Аћим, мужик маричин
Јеврем, крчмар на степи код Шутавиљ
Руски капетан

Великаши,
е: Први чин на степени код Путнивиља у ју

у код Тушине. — Четврти чин у тројичкој
граници азија

Д. Ружића.
Лукић.
Јуришић.

Марковин.

Марковић.
Зорин.
Симон.

Зорин.
Сајевић.
Дебешковић

доориновин.
Л. Хаџиева.
Ружић.

Божковић. (односно Јован Ђорђевић).
Вунин. (односно Јован Ђорђевић).

жити, а відтак і погано жити. * * *

ноја Русији. — Други чин у Рјезану. — Трећи чин
ставри и у околини. — Пети чин на реци Јајику, на
ој. Г. 1609—1610.

Уторак 13. априла први пут: „ЛЕКАР.“ Шаљива игра у 1. чину, по француском написао Хесе.
За тим: „БЕЗ ЖЕНИДВЕ.“ Шаљива игра у 1. чину, написао Ј. С. Мирани.

Попитовані претплатници умовљавају се, да би извелели исплатити први део своје претплате у складу са уговором о претплати на вестник „Србска жаркој трговини браће Поповића“.

Le résultat de l'application de la méthode de l'approximation par les fonctions de B-splines est illustré à la figure 1.

указанице се продавају у писарници позоришној (стану матичном) од 9—12 пре подне и од 3—5 након подне. Сајам се одржава на сахата после подне, а после на каси.

ПОНОРИЯ — *северо-западная оконечность Азии, восточная часть Сибири, включающая Красноярский край и южную часть Таймырского полуострова.*

СИДОРЧУК ПІОНОВІЙ. АВТОРЕМІСТРОВІ СІДОРЧУК ПІОНОВІЙ.

ПОЧЕТАК У 7 И ПО А СВРШЕТАК 10 САХАТА.